

Popravite jezikovne napake in nedoslednosti, komentirajte izbiro jezikovnih sredstev.

Gradivo: izdelki pri predmetu Novinarsko sporočanje I (portret), 2012/13

1. Njeno otroštvo je bilo zelo spontano, a zdolgočaseno. Izhaja iz Krope na Gorenjskem in tam si je otrok moral sam iskati zaposlitev predvsem, ker to ni bil čas stotih krožkov. Bila je zelo brihtna, nalogo je naredila že v šoli in potem je petnajst minut čez dvanajsto na igrišču igrala košarko, ko še ni bilo drugih otrok. Ogromno se je igrala s sabo in si pri tem govorila: »Če zdaj zadanem bom predsednica države. No, OK, nisem zadela, če zdaj dvakrat zapored zadanem bom predsednica države ...« To je trajalo tako dolgo, dokler nekdo ni nekdo prišel na igrišče. /.../ Neko četrtekovo popoldne sta Barbara in Suzana sedele na terasi s prijateljskimi in mimo so prišli štirje »skinheadi«, očitno vinjeni, s pivom v rokah. Blebetali so, da so tu same »babe«, na kar so vprašali, ali bi lahko kaj spili.

2. To predpostavko potrjuje s svojim izgledom, saj ima na sebi dolge kolesarske hlače, vetrovko in športne copate, na glavi nosi črno kapo, nad to pa seveda kolesarsko čelado.

3. Ni pa vse bilo vedno tako lahko. Ko je bil sprejet na Akademijo za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani, je najprej šel v vojsko, ki je "imela nekaj absurdnega v sebi, ker si tam enostavno postal ničla". Tudi na akademiji je nato doživel precej "špartanski pristop", ampak vseeno zatrjuje, da je bil izbor takšnega odnosa namenjen nekim višjim ciljem, saj je v času šolanja bilo ključno predvsem trdo delo oziroma trening za bodočo profesionalno pot. /.../ Mogoče mu je ta občutek razdvojenosti prirojen, saj se spominja: "Čut za neko tragikomičnost sem čutil že pri svojem dedku." Mamina stran družine pa naj bi mu dodajala "neko liričnost", vsekakor pa je prepričan, da "se v vsaki družini najde kakšnega Arlekina".

4. "Če ti da nekdo nož pod rebra je vseeno koliko si plačan." Sodelovala je že z mnogimi policisti, zato me je zanimalo na čigavo stran se je postavila v aktualnih protestih, saj so policisti zadnje čase tarče mnogih kritik. /.../ Šlo je za primer zasebne novomeške šole, ko so se okoriščali in izkoriščali profesorje. /.../ "Se mi zdi, da v tistem trenutku ljudje pred ekrani od tebe pričakujejo, da bi zavzela neko stališče, in če nebi, bi bilo narobe." /.../ Zmedeno pove, da ne ve v katerem poklicu se vidi v prihodnje. Ve pa, da noče delati kot pravnica in po več kot 5 letih "vlačenja" po sodiščih je dobila še večjo potrditev, da to ni zanjo. Zanima pa jo moda. Ob tem se ji popolnoma spremeni ton glasu, bolj vesel je. Vse kar je estetsko ji je všeč.

5. Namesto, da bi tako kot mi, hitel v šolo na preklet test, je on brez vseh skrbi igral košarko proti namišljenemu nasprotniku.« Tako se Aljaža Lipuša spominja bivši sošolec Denis in doda, da bi lahko takšnih in podobnih zgodbic povedal še na desetine. »Res je faca«, se nasmeji. Aljaž Lipuš je dvajsetletni študent Filozofske fakultete v Mariboru. Prvo leto se je vpisal na program Glasbena pedagogika, zaradi pomanjkanja volje, kot se izrazi sam pa mu letnika ni uspelo izdelati. Ponovno se je vpisal, tokrat na Filo faks in upa, da mu to leto spet ne zmanjka zanosa, energije za študij, a doda, da je rojen filozof in da mu je ta smer pisana na kožo. Je pevec zasedbe Pick up The Soap, petčlanske skupine študentov, ki najraje »nažiga« mešanice punka, metala in rocka. Na vprašanje od kod ime skupine odgovori kratko in z resnobnim obrazom, ki se sredi odgovora prelevi v širok nasmeh: »Nekega večera smo se pogovarjali o teh zaporniških filmih, malo smo skrenili iz poti in potem so začele padati te fore glede pobiranja mila pod tušem in podobne zadeve«.

6. Sredi popoldneva si Alja Klara Ugovšek po že tako napornem dnevu, ki ga je preživela na faksu, vzame čas za pogovor o njeni bolezni, s katero se je kar nekaj let borila. /.../ Brez opotekanja je torej začela nizati svoje grenke in manj grenke izkušnje z boleznijo.

7. Frizerski salon in priložnostna galerija fotografij in grafitov

Hairclub Fenos na Mestnem trgu na Ptujju vodi Aleksander že 21. leto. Prevzel ga je od mame Tatjane, ki je ob upokojitvi zraven prostora Aleksandru pustila tudi, med frizerji uveljavljeno ime, Fenos. /.../ S Friderikom Krambergerjem, ki je pred 7. leti odprl tudi svoj frizerski salon Fričo Fizer, sta ustvarila že številne skupne projekte. »Pri Sašu sem začel svojo frizersko pot in ne bi si mogel želeli boljšega mentorja in učitelja. Zraven vseh osnov sem se naučil tudi kompleksnejših tehnik, saj je Sašo zmeraj stremel k zahtevnejšim, geometričnim oblikam, ki so zmeraj predstavljali nek izziv,« je povedal Friderik.

8. V svoji karieri je opravil naštetu reportaž, intervjujev, portretov in oddaj, v katerih je gostil veliko različnih gostov, med katerimi so bili akademiki, politiki, zvezdniki, tuji akademiki in ostali, vendar mu je v spominu najbolj ostal en prav poseben intervju. Sredi 80-ih je opravil intervju s klošarjem, ki ga je pobral na cesti in odpeljal v radio.

9. Z razgledom na razsvetljene ulice mesta Gornja Radgona, se na hribu bohota trinadstropna hiša, ki daje vtis, kot da nadzoruje celotno mesto. /.../ Poleg obsežnega nabora izdelkov, pa riše tudi skice in oblikuje obleke, ki jih nosijo Vinske kraljice. Letos bo že četrto leto odkar je začela s kreiranjem gala

oblek. Zase ne oblikuje oblek, ampak obišče trgovino in kupi kar ji je všeč. Raje kot poslikavanje oblačil, slika na stene. Za razstavo, ki je potekala v Kopru, je s portreti ustvarila zgodbo s katero so počastili 50. letnico delovanja te skupine. »Tistega poletja se skoraj ne spomnim, tako sem delala. V parih mesecih sem morala narediti 10 portretov, ponavadi le za eno sliko porabim en mesec. Res pa je, da take priložnosti nisem hotela izpustiti.« Za slikanje teh portretov se je odločila zato »ker so mi Stonesi že od malega najbolj pri srcu.« Vendar pa slikanje portretov ni bilo njeno stalno ustvarjanje.

10. S fitnesom se je začel ukvarjati zgolj zato, ker je bil, kot sam pravi, preklast in je hotel malo pridobiti na teži. Potem je pa to preraslo v ne samo hobi ampak v način življenja. Niti Boštjan sam si pred desetimi leti, ko je začel zahajati v fitnes, ni predstavljal, da bo nekoč oseba, ki jo pozna vsak, ki vsaj malo spremlja slovensko bodybuilding sceno. V njegovem naravnem okolju; fitnesu v Ajdovščini, ki ga je odprl leta 2007, so prva stvar, ki jo opazimo številni pokali, saj je v svoji desetletni karieri nanizal že lepo število uspehov. /.../ Vendar je Boštjan vse presenetil, ko je ta njegov hobi postajal vedno bolj resen. Obiski v telovadnici so mu kmalu postali premalo, hotel je nekaj več. Začel je tudi s posebno prehrano v kateri prevladujejo beljakovine in, ki je v tem športu zelo pomembna. Dokončno jih je prepričal z njegovim prvim uspehom in z dejstvom, da je treba v uspeh vložiti ogromno fizičnega pa tudi psihičnega napora, kar pa je njemu uspelo.

11. Kavarno, kjer je » na eks« spil svojo kratko kavo, je za zbirno mesto izbral sam. Kot pravi je tam v dobrih časih sedel tudi do dve uri, pojedel tortico ali dve in bral časopis. Ti dobri časi bi naj minili. A kdaj so pravzaprav bili? /.../ Vse, kar smo o njem prebrali smo prebrali z namenom, saj se vedno poslužuje teorije zarote, in tudi tale prispevek naj ne bi bil naključje. »Služim, kjer lahko, goljufam tako, da me ne dobijo, lažem tako, da mi ne morejo dokazati, in živim brez, da bi se z vsem tem preveč obremenjeval.«

12. Prav tako kot trenerjev, pa je zamenjal tudi veliko soigralcev. Njegov najljubši pa je Dušan Hauptman s katerim sta bila pri Olimpiji zelo uigrana. Najbolje se je počutil v Olimpiji, ki je bila v njegovih igralnih časih, 90-ih letih, neka ikona slovenskega športa. »Vsi so prihajali na tekme, dvorane so bile dobre, rezultati so bili dobri«. V Turčiji je igral za klub Türk Telekom. Bil je odlično organiziran klub a ni se počutil tako kot doma. /.../ Sedanja košarkarska reprezentanca in tista v kateri je igral Horvat, sta si precej podobni. Vseeno pa se Horvatu zdi, da je bila njegova reprezentanca nekoliko močnejša od sedanje. Če za cilj vzameš igranje na Olimpijskih igrah, je bila Horvatova reprezentanca bližje, a vseeno še daleč. Na tekmi za Olimpijske igre so izgubili za eno samo točko. Sedanja reprezentanca sicer je nastopila na svetovnem prvenstvu in bila četrta na evropskem, toda tako blizu Olimpijskih iger še ni bila.

13. Tudi svoje živali zdravi na homeopatski način, čeprav poudari, da to do sedaj ni bilo nikoli potrebno, samo enkrat, ko so zastrupili psa Chesterja. Luka še naprej vneto razlaga, da niti Chester niti Jack nikoli ne zbolita, ker skrbi, da je prehrana taka kot mora biti (nepravilna prehrana je v 55 % vzrok za bolezen). Zmotim ga, ko pokažem na letak, ki je nalepljen na steni ambulante, na katerem je slika Aljaškega malamuta, zraven pa piše, da je pes Chester pogrešan. Njegov pogled se v trenutku povesi in z rahlo zmedenim glasom čisto potihlo izusti: "3 mesece je že pogrešan." V zraku je čutiti napetost in nejavoljo, njegov pogled uhaja proti tlem.

14. Že ob prihodu do njegove hiše, ti je jasno, da bo nogomet vedno velik del njegovega življenja, saj živi tik ob nogometnem igrišču v Šmartnem ob Paki, kjer je tudi začel svojo igralsko in trenersko pot, in kamor ga vežejo eni izmed najlepših spominov na njegovo športno kariero. »V petletnem obdobju smo praktično bili med najboljšimi klubi v Sloveniji, kjer smo z dobrim strokovnim delom in dobrimi, nekako prišli na vrh. In za tisto obdobje, se ti spomini ne morejo vzeti, torej v enem majhnem okolju, si napravil vrhunstvo.« Preprosto oblečen v trenerko in navadno srajco, te toplo sprejme, povabi v svoj dom in te posadi v dnevno sobo na sedežno, ter ponudi doma narejen jabolčni sok. /.../ Čeprav je osvojil šest naslovov državnega prvaka in štiri pokalne lovorike na slovenski tleh, o uvrstitvi v Ligo prvakov pravi, »to je zagotovo največ, kar se da v slovenskem nogometu doseči.«. Uvrstitev ni bila naključje, saj je Maribor takrat pod njegovim vodstvom igral izjemen nogomet in v zadnjem krogu kvalifikacij nadigral francoskega podprvaka Lyon, s skupnim izidom 3:0. Ponosno pove, da »to ni bilo naključje, mi smo njih premagali, tako v gosteh, kot doma in to brez prejetega gola in to je dosežek, na katerega smo še zdaj vsi zelo ponosni«. Še večji dosežek je, da je prvi slovenski trener z zmago v Ligi prvakov, saj je že na prvi tekmi v Kijevu, premagal tamkajšnji Dinamo in to je še vedno edina zmaga slovenskega predstavnika v najelitnejšem klubskem tekmovanju.

15. Medtem ko srka kavo, sem in tja ošvrkne telefon in odpiše na e-maile. Ko to stori že četrtrič, pojasni, da si dopisuje z urednico ameriškega Voguea Anno Wintour: „To mi veliko pomeni.“ „Če ne bi bilo Fashion Weeka tukaj v Kinu Šiška, mi to zagotovo ne bi uspelo,“ pravi Mitja Bokun, modni ilustrator.

16. Urban je prihitel iz zadnjih vaj pred generalko za Kavarniški večer *Urban Ulrych pop project*, ki je nastal v sodelovanju z vokalistko Sandro Feketijo in Aljošo Jurkoškom na trobenti. »To bo res večer kot se spodobi. Gostil bom tudi posebnega gosta, beatboxerja Kristjana Virdiča. Še nikoli nisem

sodeloval s tovrstnim umetnikom. To mi predstavlja nek nov izziv in izzivov nimam nikoli dovolj,« je navdušeno pripovedoval o projektu, in ob tem zmotil družbo za sosednjo mizo z besedami, da česa takšnega zagotovo še niso slišali, in da se veseli njihovega obiska. Družba, rahlo začudena nad obliko vabila, a vidno navdušena nad slišanim, se je vabilu odzvala in vsi po vrsti so obljubili da pridejo.

17. "Obožujem glamur iz filmov, posnetih v sredini 80-ih. Navdihujejo me lepo oblečene bogatašnje iz filmov Dinastija, Santa Barbara in Vrnitev v paradiz." /.../ V Italiji, kot pravi, sicer ni imel težav s sporazumevanjem, vendar določenih stvari ne ve izraziti tako, kot bi si želel. Prvo modno revijo je začel ustvarjati, ker je želel sam sebi dokazati, da je »sposoben premagati ta izziv«. To je bila njegova velika želja. »In potem je sledila še ena, in bo mogoče sledila še ena, in še ena ... Ko enkrat začneš s tem, potem več ne moreš nehati,« pojasni. Naslednje modne revije sicer še ne načrtuje: »Nevem kdaj bo, pustimo se presenetiti.«

18. December. Mraz. V zraku je že vonj po snegu. Ozračje v stanovanju, tretjega nadstropja ogromne trinadstropne stanovanjske hiše, pa klubuje turobnemu vremenu. Majhno in neobljudljeno, a toplo in prijetno. Kuhinjske stene, prepolne s stojali na katerih počivajo krožniki in visijo raznovrstne skodelice, prijeten vonj po nedavno ugasnjenih dišečih svečkah in rdeč praznični prt, ki krasi masivno jedilno mizo v majhni kuhinji, ustvarja pol praznično vzdušje. K temu seveda priporome tudi krožnik na mizi, na katerem se ponuja torti podobno čokoladno pecivo.

19. O osebi, ki je prinesla in močno razvila debato v Sloveniji

Srečale sve se na turnirju na Fakulteti za upravo v Ljubljani, kjer se je skozi tridnevni debatni turnir zaključeval projekt Idas, že deseti zapovrstjo, ki ji ga je pomagal organizirati Tuna. Kot vedno je bila oblečena neformalno in udobno, tokrat je izstopala iz množice s svetlo modro jopico, ki ji objemala okroglo postavo. Nepobarvani sivi lasje so v enostavni frizuri viseli do ramen; na nosu so tičala očala s plastičnim okvirjem. Takoj, ko sve prišle na kavo, me je vprašala, kako to, da sva s fantom spet skupaj. Začudeno sem jo vprašala, kako to ona ve.

20. Z ženo Vando pod roko hiti proti kavarni Astoria. Dejstvo, da ni na skejtu je presenetljivo, saj je njegovo najljubše prevozno sredstvo. Pomaha, se z baj, baj poslovi od žene, in reče, da bi raje sedel noter, na toplem. Kondicijski trener deskarja Roka Flanderja živi zdravo življenje, skoraj vsak dan je ribe in ne kadi. Kavarna Astoria mu je pri srcu, saj v njej srečuje bivše dijake. In res. Natakariča, bivša dijakinja, ga vzhičeno pozdravi in s prijateljskim hehetom povpraša po počutju. Zdi se, da Bosnić svoj presežek življenjske energije prenaša na druge. Naroči si kapučino, ki ga pije brez sladkorja, sname

športno bundo in rumeno kapo ter s pogledom nakaže, da je pripravljen na zaslišanje. Pove, da mu je žena zjutraj rekla, da se mora obriti: »Tak pa že ne boš šel na intervju.« Ponosno doda, da se ni rabil obriti z britvico, ampak s strojčkom.

21. Vsi deli »treh življenj« so po njegovih besedah potekali vzporedno: poleg glasbene vloge pianista zasedbe Gugu je hkrati grafično oblikoval, risal in predvsem ilustriral. *»To je ena in ista stvar. Sicer obstajajo različni jeziki upovedovanja, a ne glede na to kaj si, filmski režiser, pisatelj, ali ne nazadnje klovn, osnovni impulz ostaja enak. Gre za različne jezike, obrtniško znanje, ki ga moraš obvladovati na različnih področjih,«* slikovito pojasnjuje, pri čemer hitro nastopi spoznanje, da gre za fantastičnega pripovedovalca. Človeka, čigar lastnosti, znanja in modrosti ni moč zajeti z eno opisno ravnjjo.

22. Pregled nad 111 različnimi modnimi blagovnimi znamkami, od nižjega do visokega cenovnega razreda, je velik zalogaj. A vendar. "Vedno sem želela imeti dobro službo v katero bom šla z veseljem. Dobila pa sem službo katero ne samo ljubim, ampak živim." Ob vstopu v praznično okrašen Emporium, je vtis razkošja in blišča otipljiv. Manjka samo še rdeča preproga, katera pa bo po besedah sogovornice, prišla kmalu, kot okras v prihajajočih prazničnih dneh. Vstop v eno največjih ljubljanskih modnih hiš, se prične že takoj zelo udarno. Na desni strani ženska kolekcija Hugo Boss, na levi moška kolekcija Armani, obe s precej dragimi artikli. Ker danes prav nič ne pade iz neba in se je potrebno za vsako stvar močno potruditi in je izobrazba izjemnega pomena, se na prvi pogled zdi, da ji je bila služba podarjena. Vendar pravi, da nedokončano diplomo odtehta ogromno izkušenj, ki jih je pridobila še kot svetovalka na oddelku. Prav te izkušnje so odločilne, da danes deluje tako kot deluje.

23. Stvari pove takšne, kot so, ne ovinkari in pove direktno. Poudari, da bi, če bi imel konkurenco, ta čas moral nameniti kampanji in lobiranju. Tako pa je lahko prvi dan nastopil s polnim zagonom in že nekaterimi uresničeni cilji. Njegova ekipa je že izdelala program novih izobraževanj za aktiviste študentskih klubov, na katere se je prijavilo tudi do štirikrat več študentov, kot navadno. S tem jasno odgovori na vprašanje, če je bil preskok v novo vlogo prevelik.